ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Του θεολόγου κ. Ανδρέα Κυριακού

Ένας άγνωστος στους πολλούς Άγιος προβάλλει σήμερα ενώπιόν μας. Ο Άγιος Θεόδοτος, επίσκοπος της κατεχόμενης σήμερα από τους Τούρκους, πόλεως της Κερύνειας. Μια τοιχογραφία του 14ου αιώνος της εκκλησίας του Τιμίου Σταυρού των Λευκάρων μας θυμίζει την άμωμη μορφή του. Από την άλλη ένα κείμενο του Νικήτα του Ρήτορος του Παφλαγόνος, του 10ου αιώνος, μας περιγράφει το μαρτύριό του (*«Ορθόδοξη Μαρτυρία»* τ. 48 σελ. 10-20).

Όπως μας πληροφορεί ο πιο πάνω συγγραφέας, ο Άγιος, που γεννήθηκε το β΄μισό του 3ου αιώνος, ήταν σεμνός και ενάρετος από την νηπιακή του ηλικία και προόδευε σε όλες τις αρετές και χειροτονήθηκε διάκονος και στη συνέχεια πρεσβύτερος της Εκκλησίας. Όταν ο θρόνος της Κερύνειας κενώθηκε, όλων τα βλέμματα στράφηκαν στον πρεσβύτερο Θεόδοτο. Έτσι ανέβηκε στον επισκοπικό θρόνο και η συμπεριφορά του ήταν αντάξια της κλήσεως του. Κατάρτιζε τους πιστούς, στήριζε τους αδυνάτους στην πίστη και απέκρουε τους αιρετικούς με το λόγο και με την πολιτεία του.

Η εποχή που έζησε ο Άγιος ήταν εποχή διωγμών κατά της πίστεως. Τότε βασίλευε στο ρωμαϊκό κράτος ο Διοκλητιανός, που αποδείχθηκε ο πλέον απηνής διώκτης της Εκκλησίας. Ανθύπατος της Κύπρου ήταν τότε ο Σαβίνος, που διακρινόταν για τη σκληρότητά του. Μόλις πληροφορήθηκε τη ζωή και τη δράση του επισκόπου Θεοδότου, έστειλε στρατιωτικό απόσπασμα να τον συλλάβει.

Ο Άγιος με προθυμία παρουσιάστηκε ενώπιόν του στη Σαλαμίνα, έτοιμος για το μαρτύριο και τον έλεγξε για την ειδωλολατρεία που πρέσβευε. Ο Σαβίνος διέταξε να τον μαστιγώσουν. Μπροστά στο θάρρος του ιερομάρτυρος ο Ανθύπατος άρχισε να τον προτρέπει να προσκυνήσει τα είδωλα υποσχόμενος πολλά δώρα κι από την άλλη απειλώντας τον με φοβερά βάσανα. Όταν ο Άγιος απέρριψε την προσφορά του Ανθυπάτου και δήλωσε πως δεν λογαριάζει τις απειλές του ο τελευταίος διέταξε να τον κρεμμάσουν σε ξύλο και να τον ξαίνουν με σιδερένια νύχια. Ο Άγιος πάλι δεν λύγισε και χλεύασε τη μανία του τυράννου. Τελικά οδηγήθηκε στη φυλακή, ενώ χριστιανοί κι ειδωλολάτρες τον κοίταζαν με φόβο και έκπληξη. Εκεί με τη συμπεριφορά του στήριξε τους κλονισμένους χριστιανούς και με θεία παρέμβαση αποκαταστάθηκε η υγεία του. Πάλι τον κάλεσε κοντά του ο Σαβίνος και ζητούσε πάλι από τον αθλητή ν' αρνηθεί το Χριστό. Πήρε πληρωμένη απάντηση, κήρυξε το Χριστό και δέκτηκε καινούργια βασανιστήρια, τα οποία δέκτηκε με εκπληκτική καρτερία και δεν λύγισε καθόλου.

Έμεινε ο επίσκοπος στη φυλακή κηρύττοντας το Χριστό με τη συμπεριφορά και το λόγο του μέχρι τη στιγμή που ο Μέγας Κωνσταντίνος ανήλθε στην εξουσία. Τότε ο ομολογητής επίσκοπος είδε ν' ανοίγουν οι πόρτες της φυλακής. Ήταν ελεύθερος. Ήταν καταπληγωμένος και τα στίγματα του μαρτυρίου στόλιζαν το αθλητικό του σώμα. Λυπήθηκε, παρά ταύτα, που δεν τον αξίωσε ο Θεός να μαρτυρήσει. Έζησε δύο χρόνια ακόμη και μετά παρέδωσε την ψυχή του στο Χριστό, για τον οποίο υπέστη όλα εκείνα τα μαρτύρια. Η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του στις 2 Μαρτίου. Φέτος, λόγω της Σαρακοστής, τελείται το Σάββατο 4 Μαρτίου. Είθε οι πρεσβείες του να στηρίζουν όλους εμάς και το προσφυγοποιηθέν, από το 1974, ποίμνιό του.